

den væsentligste konsekvens af forslaget være, at kravene om ansøgning, godkendelse, standardkontrakt, indberetning, regnskabsaflæggelse og tilsyn bortfalder.

c. Anden privat formidling

Regeringen finder, at det fremtidig bør være arbejdsmarkedets behov, der afgør, på hvilke dele af arbejdsmarkedet der skal være plads til privat formidlingsvirksomhed.

De private virksomheder, der ønsker at drive privat formidling, vil skulle have dækket deres omkostninger gennem betaling fra de arbejdssøgende eller arbejdsgiverne. Det er forventningen, at sådanne private formidlingsvirksomheder især vil vinde indpas på områder, hvor formidlingen kræver særlig brancheindsigt, eller hvor der stilles krav om særlig omhyggelig personaleudvælgelse, idet det fortrinsvis vil være på disse områder, at privat formidling vil have mulighed for at gøre sig gældende i forhold til dels den offentlige arbejdsformidling, dels annoncering og personlig kontakt.

d. Vikarbureauer

De beskyttelseshensyn, som oprindelig har begrundet de særlige regler om udlejning af arbejdskraft (vikarbureauer), ses ikke længere at være til stede, og det foreslås derfor, at de hidtidige krav om ansøgning, godkendelse, standardkontrakt, indberetning og tilsyn bortfalder, og at de hidtidige begrænsninger til vikaransættelser af maksimalt 3 måneders varighed og til handels- og kontorområdet ophæves.

Resultatet heraf forventes at være, at både de eksisterende og nye vikarbureauer vil udvide aktiviteten til andre brancheområder end handels- og kontorområdet. Vikarbureauerne vil især finde udbredelse i brancher, hvor der hyppigt er behov for midlertidig arbejdskraft, og hvor det af de pågældende brugervirksomheder anses for mest fordelagtigt, at udlejeren (vikarbureauet) mod betaling påtager sig arbejds-giverforpligtelserne over for vikaren.

e. Sygeplejeområdet

Sygeplejeområdet vil fortsat være reguleret af reglerne i § 8 i lov nr. 127 af 25. maj 1956 om sygeplejersker, jf. den i dag gældende bestemmelse i § 29 i lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v.

III. Indførelse af brugerbetaling for visse af den offentlige arbejdsformidlings ydelser

Forslaget er et led i gennemførelsen af Regeringens handlingsplan for afbureaukratisering, der bl.a. inde-

holder forslag om indførelse af brugerbetaling inden for den offentlige arbejdsformidling.

Med fremsættelsen af det foreliggende forslag afviser Regeringen indførelse af en generel brugerbetaling for AF's ydelser. En generel brugerbetaling for formidling af arbejdskraft gennem AF vil nemlig efter Regeringens vurdering modvirke AF's muligheder for at være jobbørs og placere de svage grupper af arbejdssøgende.

Regeringen finder, at der bør tilvejebringes lov-hjemmel for i særlige tilfælde at opkræve betaling hos arbejdsgivere for formidlingsaktiviteter, herunder specielt korttidsformidlinger, når disse ikke er begrundet i hensynet til arbejdsmarkedets balance og fleksibilitet. Der tænkes her navnlig på fagligt afgrænsede områder, hvor der er tale om systematisk brug, med et vist volumen, af AF som »vikarstald«. Det kan dreje sig om faglige grupper som tjenere, lærervikarer og pædagogvikarer, hvor AF's service over for de virksomheder eller kommuner, der rekvirerer vikarer eller tjenere gennem AF, kunne afstedkomme betaling.

Regeringen er endvidere af den opfattelse, at brugerbetaling kan være et element til at skabe ligestilling mellem AF og private konsulentbureauer i tilfælde, hvor AF går ind på lige fod med private konsulentbureauer og leverer en særlig service for det enkelte firma. Det vil således gælde for f.eks. intensiv bistand til virksomhedernes uddannelses- og personaleplanlægning. En betalingsordning giver mulighed for at udvide denne aktivitet i AF og dermed forbedre kvalitet og bredde i samspillet mellem virksomhederne og den samlede arbejdsmarkedsservice.

Regeringen har vurderet forslaget i forhold til ILO-konvention nr. 88 om arbejdsformidlingens organisation, der forpligter medlemslande, der ratificerer konventionen, til at opretholde eller sikre opretholdelsen af en gratis offentlig arbejdsformidling. Regeringen har vurderet, at konventionen ikke er til hinder for, at der indføres brugerbetaling på områder, hvor der er tale om specielle ydelser, der går udover, hvad medlemslandene er forpligtet til efter konventionen.

IV. Nedlæggelse af Kursusnævnet og overførelse af klagesager til Arbejdsmarkedets Ankenævn

Som led i Regeringens plan om afbureaukratisering foreslås det nuværende Kursusnævn nedlagt fra den 1. januar 1990 og nævnets opgaver overflyttet til Arbejdsmarkedets Ankenævn.

Samtidig foreslås det, at Ankenævnet for Arbejdsløshedsforsikring efter overflytning af Kursusnævnets sager skifter navn til »Arbejdsmarkedets Ankenævn«.